

Väljaandja:	Riigikogu
Akti liik:	seadus
Teksti liik:	terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	01.01.2005
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	26.05.2005
Avaldamismärge:	

Lennundusseadus

Vastu võetud 17.02.1999
[RT I 1999, 26, 376](#)
 jõustumine 01.09.1999

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
17.10.2001	RT I 2001, 87, 525	01.01.2002
15.05.2002	RT I 2002, 47, 297	01.01.2003
19.06.2002	RT I 2002, 61, 375	01.08.2002
19.06.2002	RT I 2002, 63, 387	01.09.2002
12.02.2003	RT I 2003, 23, 138	15.04.2003
12.02.2003	RT I 2003, 23, 143	15.03.2003 , osaliselt 1. 06. 2004
17.12.2003	RT I 2003, 88, 594	08.01.2004
24.03.2004	RT I 2004, 25, 169	26.04.2004
14.04.2004	RT I 2004, 30, 208	01.05.2004
10.11.2004	RT I 2004, 81, 541	10.12.2004
08.12.2004	RT I 2004, 87, 593	01.01.2005

1. peatükk ÜLDSÄTTED

§ 1. Seaduse reguleerimisala

- (1) Käesolev seadus sätestab lennundustegevuse korraldamise ja lennuohutuse tagamise alused.
- (2) Lennundustegevuseks loetakse tegevusvaldkonda, mis on seotud õhusõiduki käitamisega, mehitamisega, valmistamisega ja hooldusega, lennuliikluse teenindamisega, lennuväljade ja -väljakute käitamisega ning lennundusspetsialistide koolitamisega.
- (3) Käesolevas seaduses ettenähtud haldusmenetlusele kohaldatakse haldusmenetluse seaduse (RT I 2001, 58, 354) sätteid, arvestades käesoleva seaduse erisusi.
[\[RT I 2003, 23, 143- jõust. 15.03.2003\]](#)

§ 2. Seaduse kehtivus

- (1) Käesoleva seaduse sätteid rakendatakse tsiviillennunduses ja riiklikus lennunduses, kui seaduse või välislepinguga ei ole sätestatud teisiti. Kui käesolevas seaduses ei ole sätestatud teisiti, laieneb see kaitselennundusele ja Eesti Vabariigiga kollektiivse enesekaitse põhimõtet sisaldava lepingu osapoolteks oleva riigi relvajõudude õhusõidukite riigikaitse eesmärgiga lennundustegevusele ulatuses, mis ei takista riigikaitse ülesannete täitmist.
- (2) Käesoleva seaduse sätted laienevad:
 - 1) Eesti ja välisriikide õhusõidukitele Eesti õhuruumis;
 - 2) Eesti õhusõidukitele väljaspool Eesti õhuruumi riikidevaheliste kokkulepetega sätestatud ulatuses ja korras.
- (3) Käesolev seadus ja sellest tulenevad õigusaktid laienevad Eesti õhusõidukitega teostatavale veondusele välisriigi õhuruumis, kui seaduses ei ole sätestatud teisiti või kui see ei ole vastuolus selle välisriigi seadusega,

mida rakendatakse vastastikusel kokkuleppel selle riigiga või rahvusvahelise õiguse üldtunnustatud printsiipide kohaselt.

(4) Vabariigi Valitsus võib vastastikusel kokkuleppel välisriigiga kehtestada käesoleva seaduse sätete rakendamise õhusõidukite suhtes, mis on selle välisriigi registris, kuid mis on renditud või muul viisil Eesti käitaja kasutusse antud.

(5) Vabariigi Valitsus võib vastastikusel kokkuleppel välisriigiga kehtestada, et käesoleva seaduse sätteid ei rakendata nende õhusõidukite suhtes, mis on registreeritud Eestis, kuid on renditud või muul viisil välismaise käitaja kasutusse antud.

[RT I 2004, 81, 541- jõust. 10.12.2004]

§ 3. Eesti õhuruum ja Tallinna lennuinfo piirkond

(1) Eesti õhuruum on Eesti maa-ala, territoriaal- ja sisevete ning piiriveekogude Eestile kuuluvate osade kohal asuv õhuruum.

(2) Tallinna lennuinfo piirkond on õhuruumiosa, milles Eesti osutab lennuliiklusteenuseid Rahvusvahelise Tsiviillennunduse Organisatsiooni poolt kinnitatud kahepoolsete kokkulepete alusel.

[RT I 2003, 23, 143- jõust. 15.03.2003]

§ 4. Eesti õhuruumi ja Tallinna lennuinfo piirkonna kasutamine

(1) Eesti õhuruumi ja Tallinna lennuinfo piirkonna kasutamise ja lennuliikluse teenindamise korra ning lennupiirangud kehtestab Vabariigi Valitsus.

(2) Eesti õhuruumi ja Tallinna lennuinfo piirkonna kasutamist korraldab Lennuamet ning lennuliikluse teenindamise tsiviillennunduses tagavad sertifitseeritud lennuliiklusteenistust omavad ettevõtjad.

(3) Lendamisel Tallinna lennuinfo piirkonnas tuleb juhendada lennureeglitest. Lennureeglid kehtestab majandus- ja kommunikatsiooniminister kooskõlas Rahvusvahelise Tsiviillennunduse Organisatsiooni nõuetega. Lennureeglid kooskõlastatakse Kaitseministeeriumiga.

(4) Tallinna lennuinfo piirkonnas võib lennata õhusõidukiga, millel on Eesti riikkondsus, Rahvusvahelise Tsiviillennunduse Organisatsiooni liikmesmaa riikkondsus või Eestiga sellekohase lepingu sõlminud välisriigi riikkondsus.

(5) Välisriigi relvajõudude ja eriotstarbelise õhusõiduki Eesti õhuruumi sisenemine ja Eesti Vabariigi õhuruumist väljumine otsustatakse rahvusvahelise sõjalise koostöö seaduses sätestatud alustel.

(6) Lennuamet võib anda lennuloa õhusõidukile, mis ei vasta käesoleva paragrahvi lõikes 4 toodud nõuetele, kui lend on seotud sanitaar-, avari-, otsingu- või päästetööde sooritamise ja teostamisega.

(7) Loa tsiviilõhusõidukile lennuks ühelikiirusel Eesti õhuruumis või Tallinna lennuinfo piirkonnas võib anda majandus- ja kommunikatsiooniminister, kui lend ei ohusta keskkonda ja teiste õhusõidukite lende. Piirangud riiklikule õhusõidukile lennuks ühelikiirusel kehtestab Vabariigi Valitsus.

[RT I 2004, 81, 541- jõust. 10.12.2004]

§ 5. Õhusõiduk

(1) Õhusõiduk on seade, mille tõstejõud atmosfääris moodustub õhu vastumõjul, välja arvatud maa- või veepinnalt pörkunud õhu vastumõjul.

(2) Õhusõidukid jagunevad riiklikeks ja tsiviilõhusõidukiteks.

(3) Riiklik õhusõiduk on õhusõiduk, mida kasutatakse kaitseväe-, tolli- või politseiteenistuses.

(4) Õhusõiduk, mida ei kasutata käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud teenistustes, loetakse tsiviilõhusõidukiks.

(5) Ebaharilike omadustega õhusõiduk on õhusõiduk, mille käitamine erineb tavapäraste õhusõidukite käitamisest hoolduse, lennuomaduste või piloteerimise poolest.

(6) Õhusõiduki projektijärgsete käitamistingimuste ja kasutusvaldkonna, valmistamisviisi ja varustatuse alusel jaotatakse õhusõidukid järgmistesse kategooriatesse:

- 1) transpordikategooria;
- 2) normaalkategooria;
- 3) üldotstarbeline kategooria;
- 4) vigurlennu kategooria;
- 5) lähiliini kategooria;
- 6) piiratud kategooria;
- 7) eksperimentaalkategooria;

8) õhupalli kategooria.

(7) Majandus- ja kommunikatsiooniminister kehtestab õhusõidukite lubatavad kasutusvaldkonnad ja käitamistingimused vastavalt kategooriale.
[RT I 2004, 25, 169- jõust. 26.04.2004]

§ 6. Õhusõiduki riikkondsus

Eestis registreeritud õhusõidukil on Eesti riikkondsus.

§ 7. Tsiivilennunduse riiklik juhtimine

(1) Tsiivilennunduse riiklikku juhtimist teostavad Vabariigi Valitsus, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium ning Lennuamet käesoleva seadusega sätestatud pädevuse piires.

(2) Eestis kohaldatakse 1990. aasta Ühtsete lennundusnõuete väljatöötamise, vastuvõtmise ja rakendamise kokkuleppe (RT II 2000, 2, 13) alusel välja antud «Ühtseid lennundusnõudeid» (*Joint Aviation Requirements – JAR*). «Ühtsete lennundusnõuete» tõlked avaldatakse ametlikus teatajas «Lennuameti Teataja».

(3) Eestis rakendatakse Euroopa Ühinenud Lennuametite (*Joint Aviation Authorities – JAA*) menetlustoiminguid (*Joint Implementation Procedures – JIP*).

(4) Lennundustegevusega tegelevate ettevõtjate suhtes võib Lennuameti peadirektor lennundustegevuse ohutuse tagamiseks kehtestada ajutisi piiranguid kuni ohu tekkepõhjuste väljaselgitamiseni.
[RT I 2004, 25, 169- jõust. 26.04.2004]

§ 7¹. Õhusõiduki lennukõlblikkuse ja sertifikaatide vastavuse kontroll

(1) Tsiivilõhusõidukite lennukõlblikkuse tuvastamiseks, samuti lennuettevõtjate ja hooldusorganisatsioonide siseriiklikele ja rahvusvahelistele nõuetele vastavuse kontrollimiseks sõlmib Lennuameti peadirektor kokkuleppe vastavat pädevust omava organisatsiooniga või Euroopa Ühinenud Lennuametite liikmesriigi lennundusadministratsiooniga.

(2) Tsiivilõhusõidukite ja neid käitavate lennuettevõtjate üle, kellele on välja antud «Ühtsetele lennundusnõuetele» vastav lennuettevõtja või hooldusorganisatsiooni sertifikaat ja kelle lennukõlblikkuse tuvastamisele kuuluva õhusõiduki, lennuettevõtja käitatava õhusõiduki või hooldusorganisatsiooni hooldatava õhusõiduki maksimaalne lubatud stardimass (*maximum certificated take-off mass – MTOW*) ületab 15 000 kg, «Õhusõiduki käitamiskäsiraamatus» ettenähtud istekohtade arv ületab 30 või kasutamise eesmärgiks on rahvusvaheline regulaarne reisijatevedu, teostab kontrolli käesoleva paragrahvi lõikes 1 loetletud juhtudel pädev organisatsioon või Euroopa Ühinenud Lennuametite liikmesriigi lennundusadministratsioon. Kontrolli teostamise kulud tasub ettevõtja. Pärast kontrolli teostamist väljastatakse ettevõtjale kontrolli lõppakt, mille ettevõtja esitab Lennuametile.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud organisatsioon või Euroopa Ühinenud Lennuametite liikmesriigi lennundusadministratsioon juhindub oma tegevuses Eestis kehtivatest õigusaktidest, «Ühtsetest lennundusnõuetest» ning rahvusvahelistest konventsioonidest, millega Eesti Vabariik on ühinenud.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kokkuleppe lõpetamisel või juhul, kui organisatsioonil ei ole võimalik nimetatud kokkuleppega võetud kohustust täita või kui kokkulepet ei sõlmita, täidab ülesannet Lennuamet.

[RT I 2004, 25, 169- jõust. 26.04.2004]

§ 7². Eesti õhuruumi kasutamine riigikaitseks ja kaitseennundus

(1) Eesti õhuruumi kasutamist riigikaitse eesmärgidel korraldab kaitseväge koostöös Lennuametiga. Lennuliikluse teenindamise riigikaitsele lendudel ja nendeks harjutamisel tagab kaitseväge koostöös sertifitseeritud lennuliiklusteenistust omavate ettevõtjatega.

(2) Eesti õhuruumi kasutamise korra Eesti õhuruumi puutumatus tagamisel ja kaitsmisel ning selleks valmistumisel, samuti tsiivilennunduse ja kaitseennunduse koostöö korra Eesti õhuruumi kasutamisel kehtestab Vabariigi Valitsus.

(3) Kaitseminister kehtestab kooskõlastatult majandus- ja kommunikatsiooniministriga kaitseväge lennundusmäärustiku, millega nähakse ette nõuded kaitseväge õhusõidukitele, nende käitamisele ning sellega seotud rajatistele, nõuded kaitseennundusega tegelevatele isikutele ning kaitseväge õhusõidukite osalusel toimunud lennuõnnetuste ja -intsidentide uurimise kord. Kaitseväge õhusõidukite osalusel toimunud

lennuõnnetuste ja -intsidentide uurimise kord lähtub käesolevas seaduses sätestatud ulatuses, mis ei takista riigikaitseliste ülesannete täitmist.

(4) Tsiviilotstarbel kasutatavad kaitseväe õhusõidukid ja nende käitamine, lennunduspersonal ja -rajatised, olenemata nende omanikust, peavad vastama tsiviillennunduse nõuetele.
[RT I 2004, 81, 541- jõust. 10.12.2004]

§ 7³. Õhuruumi paindliku kasutamise komisjon

(1) Eesti õhuruumi paindliku kasutamise tagamiseks tsiviil- ja riigikaitselistel lendudel moodustab Vabariigi Valitsus Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi juures õhuruumi paindliku kasutamise komisjoni.

(2) Komisjoni kuuluvad Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi, Kaitseministeeriumi, kaitseväe ja Lennuameti esindajad. Komisjon võib oma ülesannete täitmisele kaasata ka teiste ametiasutuste esindajaid ning muid spetsialiste.

(3) Komisjon jälgib õhuruumi paindliku kasutamise põhimõtete rakendamist Eestis ning teeb ettepanekud nende põhimõtete rakendamiseks.
[RT I 2004, 81, 541- jõust. 10.12.2004]

2. peatükk ÕHUSÕIDUKI VALMISTAMINE, HOOLDAMINE, LENNU- JA KESKKONNAKÕLBLIKKUS

[RT I 2003, 23, 143- jõust. 15.03.2003]

§ 8. Õhusõiduki valmistamine ja hooldamine

(1) Eestis on lubatud valmistada ja hooldada õhusõidukeid ning nende osi ja varustust Lennuameti väljaantud või välisriigi vastava asutuse väljaantud ning Eestis tunnustatud, selleks tööks nõutava lennundusloa või ettevõtja sertifikaadi olemasolul ning neis dokumentides märgitud õiguste piires.

(2) Õhusõiduki valmistamiseks ja hooldamiseks sertifikaadi väljaandmise tingimused ning hooldamisel tehtavate eritööde (keevitustööd ja mittepurustavad katsed) tegemise korra kehtestab majandus- ja kommunikatsiooniminister.

(3) Kontrolli hooldusettevõtja sertifikaadi väljaandmiseks viib läbi Lennuamet või käesoleva seaduse § 7¹ lõikes 1 loetletud juhtudel pädev organisatsioon või Euroopa Ühinenud Lennuametite liikmesriigi lennundusadministratsioon. Hooldusettevõtja sertifikaat on Lennuameti väljaantud dokument, mis kinnitab, et hooldusettevõtjal on sellise tegevuse ohutuks ja seaduslikuks korraldamiseks vajalikud talitused, seadmed, rajatised, varustus ning piisavate teadmiste, oskuste ja kogemustega personal.

(4) Kontrolli teostamiseks peab käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud tööde tegija võimaldama Lennuameti või käesoleva seaduse § 7¹ lõikes 1 nimetatud kontrolli teostava organisatsiooni või Euroopa Ühinenud Lennuametite liikmesriigi lennundusadministratsiooni töötajale vaba juurdepääsu töökohale, töövahenditele, õhusõiduki valmistamise, hooldamise ning selle osade ja varustuse valmistamisega seonduvale teabele ning asjakohastele dokumentidele.
[RT I 2004, 25, 169- jõust. 26.04.2004]

§ 9. Õhusõiduki lennukõlblikkus

(1) Eestis registreeritud ja käitav õhusõiduk peab olema lennukõlblik.

(2) Õhusõiduk tunnistatakse lennukõlblikuks, kui on tuvastatud, et see on projekteeritud, valmistatud, varustatud ja tehniliselt hooldatud vastavuses 1944. aasta Chicago rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni nõuetega.

(3) Õhusõiduki lennukõlblikkusnõuded ja lennukõlblikkuse tuvastamise korra kehtestab Vabariigi Valitsus.
[RT I 2003, 23, 143- jõust. 15.03.2003]

§ 10. Õhusõiduki lennukõlblikkuse tuvastamine

(1) Õhusõiduki lennukõlblikkuse tuvastab Lennuamet või käesoleva seaduse § 7¹ lõikes 1 loetletud juhtudel pädev organisatsioon või Euroopa Ühinenud Lennuametite liikmesriigi lennundusadministratsioon.

(2) Lennukõlblikkuse tuvastamiseks:

- 1) annab käitaja ülevaate õhusõiduki tehnilise hoolduse korraldamisest;
- 2) kontrollitakse õhusõiduki tehnilise hoolduse dokumente;
- 3) tehakse õhusõiduki ja selle varustuse ülevaatus ja vajaduse korral sooritatakse kontroll-lend.

(3) Lennuametil on õigus õhusõiduki lennukõlblikkust kontrollida lennukõlblikkussertifikaadi kehtivusaja jooksul nii oma algatusel kui ka õhusõiduki omaniku või käitaja vastava taotluse alusel.

(4) Õhusõiduki käitaja on kohustatud esitama lennukõlblikkust tuvastava või kontrolliva isiku nõudmisel kogu õhusõiduki lennukõlblikkust, tehnilist hooldust, õhusõidukile tehtud muudatusi ja parandusi, õhusõiduki käitamist ja selle statistilisi andmeid puudutava teabe, samuti võimaldama talle vaba juurdepääsu õhusõidukile, selle käitamisega seotud seadmetele, vajaduse korral ka lennu ajal, ning osutama talle ülesannete täitmisel vajalikku abi.

(5) Lennukõlblikkuse tuvastamisega seotud otsesed kulud kannab selle taotleja. Kui seda tehakse lennukõlblikkussertifikaadi kehtivusaja jooksul Lennuameti algatusel ja õhusõiduk osutub lennukõlblikuks, kannab kulud Lennuamet.

[RT I 2004, 25, 169- jõust. 26.04.2004]

§ 11. Õhusõiduki lennukõlblikkussertifikaat

(1) Lennuamet väljastab lennukõlblikuks tunnistatud õhusõidukile tähtajalise lennukõlblikkussertifikaadi, mis peab olema käitamise ajal õhusõiduki pardal.

(2) Lennukõlblikkussertifikaadi kehtivusaega pikendatakse õhusõiduki omaniku või valdaja kirjaliku taotluse alusel, kui õhusõiduk on tuvastamisel tunnistatud lennukõlblikuks.

(3) Lennukõlblikkussertifikaati märgitakse õhusõiduki käitamise piirangud, kui õhusõiduk ei vasta täielikult lennukõlblikkusnõuetele.

(4) Eestis käitatava välisriigi õhusõiduki pardal peab olema selle riigi poolt väljaantud lennukõlblikkussertifikaat.

§ 12. Vastutus õhusõiduki lennukõlblikkuse eest

(1) Õhusõiduki lennukõlblikkuse eest vastutab selle käitaja.

(2) Õhusõiduki käitaja on kohustatud viivitamata teatama Lennuametile kõigist õhusõiduki lennukõlblikkust ohustavatest asjaoludest.

§ 13. Õhusõiduki lennukõlblikkussertifikaadi kehtivuse peatamine või kehtetuks tunnistamine

(1) Õhusõiduki või selle varustuse lennukõlblikkusnõuetele mittevastava hooldamise, ettenähtud muudatuste või nõuetekohase tehnilise kontrolli tegemata jätmise, keelatud muudatuste tegemise või keskkonnakõlblikkuse nõuete täitmata jätmise korral tunnistatakse õhusõiduk lennukõlblikkusnõuetele mittevastavaks.

(2) Lennukõlblikkusnõuetele mittevastavaks tunnistatud õhusõiduki lennukõlblikkussertifikaadi kehtivus peatatakse õhusõiduki lennukõlblikuks tunnistamiseni. Kui lennukõlblikkust ei ole võimalik taastada või seda ei tehta, tunnistatakse lennukõlblikkussertifikaat kehtetuks.

§ 14. Välisriigi õhusõiduki lennukõlblikkuse tuvastamine

(1) Välisriigi õhusõiduki lennukõlblikkus tuvastatakse:

- 1) Lennuameti algatusel;
- 2) kui seda taotleb õhusõiduki omanik või käitaja;
- 3) kui seda taotleb õhusõiduki lennukõlblikkuse üle järelevalvet teostava välisriigi vastav asutus.

(2) Välisriigi õhusõiduki lennukõlblikkus tuvastatakse ka siis, kui tekib vajadus tunnustada välisriigi õhusõiduki lennukõlblikkussertifikaati või anda välja Eesti lennukõlblikkussertifikaat või ühekordne lennuluba.

(3) Kui välisriigi õhusõiduk tunnistatakse lennukõlblikkusnõuetele mittevastavaks, keelatakse selle lennukõlblikkus teatatakse sellest õhusõiduki registreerimisriigi pädevale asutusele.

(4) Kui Rahvusvahelise Tsiviillennunduse Organisatsiooni liikmesriigi lennundusasutus leiab, et õhusõiduk on lennukõlblik, lubatakse õhusõidukil välja lennata. Kui välisriigi pädeva lennundusasutuse hinnangul õhusõiduki tehniline seisukord ei vasta lennukõlblikkusnõuetele, kuid selle ülelend reisijateta ja vajalikke piiranguid järgides on ohutu, annab Lennuamet loa õhusõiduki lennuks sihtkohta, kus on võimalik lennukõlblikkus taastada.

§ 15. Õhusõiduki keskkonnakõlblikkus

(1) Eestis käitatav mootoriga õhusõiduk on keskkonnakõlblik, kui selle mürataseme ja mootorite emissiooni arvulised näitajad vastavad kehtestatud nõuetele.

(2) Mootoriga õhusõiduki keskkonnakõlblikkusnõuded kehtestab Vabariigi Valitsus.

(3) Mootoriga õhusõiduki keskkonnakõlblikkusele vastavust tunnistab sertifikaat, milles sisalduvad andmed õhusõiduki kohta, sertifitseerimise aluseks olevad normid ning mürataseme ja mootorite emissiooni arvulised näitajad.

(4) Mootoriga õhusõiduki keskkonnakõlblikkussertifikaadi väljastab Lennuamet.

3. peatükk

TSIVIILÕHUSÕIDUKITE REGISTREERIMINE

§ 16. Tsiivilõhusõidukite riiklik register

(1) Tsiivilõhusõidukite riiklik register on Vabariigi Valitsuse poolt andmekogude seaduse (RT I 1997, 28, 423; 1998, 36/37, 552; 1999, 10, 155) alusel asutatud andmekogu tsiivilõhusõidukitele riikkondsuse andmiseks ja nende omandiõiguse rahvusvaheliseks tunnustamiseks.

(2) Tsiivilõhusõidukite riiklikku registrit peab Lennuamet.

(3) Tsiivilõhusõidukite riikliku registri pidamise korra kehtestab Vabariigi Valitsus.

§ 17. Tsiivilõhusõiduki registrisse kandmine

(1) Tsiivilõhusõiduki käitamiseks tuleb see kanda tsiivilõhusõidukite riiklikusse registrisse või registri lisasse kooskõlas käesoleva seaduse sätetega.

(2) Tsiivilõhusõiduki registrisse kandmist võib taotleda õhusõiduki omanik või tema poolt kirjalikult volitatud isik.

§ 18. Õhusõiduki registrisse kandmise nõuded

(1) Õhusõiduk kantakse tsiivilõhusõidukite riiklikusse registrisse taotluse alusel, kui:

- 1) õhusõiduki omanik või valdaja on Eesti kodanik või isik, kellel on alaline elamislooma Eestis, või Eestis registreeritud juriidiline isik või kohalik omavalitsus või Eesti riik;
- 2) õhusõidukil on Eestis väljaantud lennukõlblikkussertifikaat või mõne teise riigi pädeva asutuse väljaantud ja Eestis tunnustatud lennukõlblikkussertifikaat;
- 3) õhusõiduki tüüp on sertifitseeritud Eestis tunnustatud lennukõlblikkusnõuete alusel või Lennuameti poolt tunnustatud.

(2) [Kehtetu - RT I 2003, 23, 143- jõust. 15.03.2003]

(3) Registrisse ei kanta õhusõidukit, mis on teise riigi registris.
[RT I 2004, 25, 169- jõust. 26.04.2004]

§ 19. Tsiivilõhusõidukite riiklikus registris sisalduv teave

(1) Registrisse kantakse teave:

- 1) õhusõiduki, selle omaniku ja käitaja ning seda teavet puudutavate muutuste kohta;
- 2) õhusõidukile seatud pandiõiguste kohta;
- 3) avariimajaka (*emergency locator-transmitter – ELT*) olemasolu kohta õhusõiduki pardal.

(2) Registri lisasse kantakse:

- 1) valmistamisel olev õhusõiduk, mis on juba identifitseeritav õhusõidukina;
- 2) õhusõiduk, mida Eesti omanikule valmistatakse välismaal või mis on Eesti omanikule üle antud, juhul kui käesoleva seaduse § 18 lõike 1 punktis 1 sätestatud tingimused on täidetud;
- 3) välismaal asuv õhusõiduk, mis vastab käesoleva seaduse § 18 lõike 1 punktis 1 sätestatud tingimustele ja millele Lennuamet on andnud ühekordse lennuloa.

(3) Õhusõiduki käitaja on kohustatud registripidajale viivitamata teatama registrisse kantud andmete muutumisest.

(4) Õhusõiduki omaniku vahetumise korral peavad sellest Lennuametile kümne päeva jooksul teatama nii õhusõiduki uus kui endine omanik. Teatele peavad olema lisatud uue omaniku omandiõigust ning vastavust käesoleva seaduse § 18 lõikes 1 esitatud nõuetele tõendavad dokumendid.
[RT I 2004, 25, 169- jõust. 26.04.2004]

§ 20. Õhusõiduki kustutamine registrist

Õhusõiduk kustutatakse tsiivilõhusõidukite riiklikust registrist, kui:

- 1) seda taotleb õhusõiduki omanik või tema poolt kirjalikult volitatud isik;

- 2) õhusõiduk ei vasta enam käesoleva seaduse §-s 18 esitatud nõuetele;
- 3) õhusõiduk on hävinud, lammutatud või kadunud ja selle otsingud on lõpetatud;
- 4) õhusõiduki lennukõlblikkussertifikaadi kehtivusaja lõppemisest on möödunud kolm aastat ja õhusõiduki omanik ei ole esitanud taotlust selle pikendamiseks;
- 5) õhusõiduk on teise riigi registris.

§ 21. Õhusõiduki registreerimissertifikaat

(1) Õhusõiduki kandmisel tsiviilõhusõidukite riiklikusse registrisse väljastatakse õhusõiduki omanikule või tema poolt kirjalikult volitatud isikule registreerimissertifikaat.

(2) Õhusõiduki kandmisel registri lisasse väljastatakse õhusõiduki omanikule või tema poolt kirjalikult volitatud isikule ajutine registreerimissertifikaat.

(3) Õhusõiduki registreerimissertifikaate väljastab Lennuamet.

§ 22. Õhusõiduki märgistamine

(1) Eestis registreeritud õhusõiduk peab olema märgistatud riikliku registreerimistunnusega, mis koosneb riigi tunnusest ES ja registreerimistunnusest, mille annab õhusõidukile registripidaja.

(2) Õhusõiduki märgistamise korra kehtestab Vabariigi Valitsus.

4. peatükk LENNUNDUSPERSONALI LUBA

§ 23. Lennunduslubade kohustuslikkus

(1) Õhusõiduki lennundustehnilise töötaja, lennuliikluse lennujuhi ja -informaatori, lendude korraldaja ning käesoleva seaduse § 27 lõikes 2¹ määratletud lennumeeskonna liikmena (edaspidi *lennundusspetsialistid*) on lubatud tegutseda isikul, kellel on kehtiv ja Eestis tunnustatud lennundusluba.

(2) Eesti õhusõidukit võib äriistel eesmärkidel käitada isik, kellel on Eestis väljaantud või välisriigis väljaantud ja Eestis tunnustatud kehtiv lennundusluba. Välisriigi õhusõidukit võib Eestis äriistel eesmärkidel käitada isik, kellel on selles välisriigis väljaantud või selles välisriigis tunnustatud kehtiv lennundusluba.

(3) Lennundusspetsialistide atesteerimist, lennunduslubade väljaandmist ja välisriigis väljaantud lennunduslubade tunnustamist ning nende kohta arvestuse pidamist teostab Lennuamet.

§ 23¹. Lennunduse raadioside luba

(1) Raadioside pidamiseks lennundussagedustel vahemikus 118,000 – 137,000 MHz peab isikul olema lennunduse raadioside luba, mis annab õiguse pidada raadiosidet vastavalt loale kantud tingimustele.

(2) Lennunduse raadioside lubasid annab välja Lennuamet.

(3) Lennunduse raadioside loa väljaandmise korra kehtestab majandus- ja kommunikatsiooniminister. [RT I 2003, 23, 143- jõust. 15.03.2003]

§ 23². Õhusõiduki meeskonnaliikme sertifikaat

(1) Riigipiiri ületamisega seotud tööülesannete täitmise hõlbustamiseks võib õhusõiduki meeskonnaliikme sertifikaadi anda välja:

1) Eestis registreeritud lennuettevõtja juures töötavale õhusõiduki meeskonnaliikmele, kes on Eesti kodanik või Eestis elamisluba ja vajaduse korral ka tööloa omav välismaalane, kes täidab oma tööülesandeid õhusõiduki pardal ja kellel on seetõttu vaja ületada riigipiiri lihtsustatud korras;

2) järelevalvet ja kontrolli teostavale Lennuameti ametnikule.

(2) Õhusõiduki meeskonnaliikme sertifikaadi annab välja Lennuamet.

(3) Õhusõiduki meeskonnaliikme sertifikaadi väljaandmise korra ja sertifikaadi vormi kehtestab majandus- ja kommunikatsiooniminister. [RT I 2004, 25, 169- jõust. 26.04.2004]

§ 24. Lennunduslubade väljaandmise nõuded

(1) [Kehtetu - RT I 2001, 87, 525- jõust. 01.01.2002]

(2) Lennundusspetsialistide vanusele ja kvalifikatsioonile, nende koolitusele ja eksamineerimisele esitatavad nõuded ning lennundusspetsialistidele lennunduslubade väljaandmise ja välisriikides väljaantud lennunduslubade tunnustamise eeskirja kehtestab majandus- ja kommunikatsiooniminister, lähtudes 1944. aasta Chicago rahvusvahelise tsiviilennunduse konventsiooni lisa I sätestatud nõuetest.

§ 24¹. Lennundusspetsialistide tervise seisund ja terviseuuringud

(1) Lennundusspetsialistide ja käesoleva seaduse § 24 lõikes 2 nimetatud koolitusele asuvate isikute tervise seisund peab vastama käesoleva paragrahvi lõike 2 alusel kehtestatud tervisenõuetele ja seda tõendab sellekohane tervisetõend.

(2) Lennundusspetsialistide tervisenõuded, terviseuuringute loetelu ja mahu ning arstliku läbivaatuse, selle sageduse ning eriarsti otsuse tegemise korra kehtestab sotsiaalminister.

(3) Tervisetõendi vormistab ja väljastab lennundusloa taotlejale või käesoleva seaduse § 24 lõikes 2 nimetatud koolitusele asujale enne tööle või koolitusele asumist ning perioodiliselt lennundusspetsialistidele eriarsti otsuse alusel Lennuameti töötervishoiuarst.

(4) Järelevalvet lennundusspetsialistide terviseuuringute kvaliteedi üle teostatakse vastavalt tervishoiuteenuste korraldamise seadusele (RT I 2001, 50, 284).
[RT I 2003, 88, 594- jõust. 08.01.2004]

§ 25. Lennundusloa kehtetuks tunnistamine

(1) Lennundusluba või kehtivustõend tunnistatakse kehtetuks või selle kehtivus peatatakse, kui selle omanik:

- 1) on rikkunud lennuohutuse nõudeid, sealhulgas juhtinud õhusõidukit või täitnud ametiülesandeid alkoholi, narkootikumide, psühhotroopsete, psühhotoksiliste või teiste lennuohutust mõjutada võivate ainete mõju all, käitanud õhusõidukit haigena, väsinuna või muul põhjusel seisundis, kui isik ei saa täita oma ülesandeid ohutul viisil;

- 2) on rikkunud lennundusalaste õigusaktide sätteid;

- 3) on tunnistatud tervislikel põhjustel sobimatuks täitma oma ülesandeid;

- 4) on tunnistatud eksamite või kontroll-lendude alusel oma teadmiste või oskuste poolest mittevastavaks lennundusloas või kehtivustõendis märgitud tegevusele.

(2) Lennuamet võib ametkondliku uurimise ajaks peatada lennundusloa või kehtivustõendi kehtivuse uurimise lõpuni.

§ 26. Lennundustegevust mõjutavatest asjaoludest teatamine

(1) Lennundusluba või kehtivustõendit omav isik on kohustatud Lennuametile teatama asjaoludest, mis võivad mõjutada tema kõlblikkust lennundusloas või kehtivustõendis märgitud tegevuseks.

(2) Mõjuvate põhjuste ilmnemisel korraldab Lennuamet lennundusluba või kehtivustõendit omava isiku tervisliku seisundi uurimise või kontrollib tema teoreetilisi teadmisi ja praktilisi oskusi.

5. peatükk

ÕHUSÕIDUKI MEHITAMINE JA KAPTENI KOHUSTUSED ÕHUSÕIDUKI PARDAL

§ 27. Õhusõiduki mehitamine

(1) Õhusõiduki mehitamine on õhusõiduki komplekteerimine pädeva, lennuohutust tagava meeskonnaga.

(2) Õhusõiduki meeskonnaliige on isik, kelle õhusõiduki omanik või valdaja on määranud täitma töökohustusi õhusõiduki pardal lennuülesande täitmise ajal.

(2¹) Lennumeeskonna liige on kehtivat lennundusluba omav õhusõiduki meeskonnaliige, kelle kohustuseks on õhusõiduki käitamisega seotud tegevus lennuülesande täitmise ajal.

(3) Õhusõiduki käitaja peab tagama õhusõiduki mehitamise lennundusspetsialistidega, kes omavad kehtivat lennundusluba ja keda volitatakse täitma erialaseid ülesandeid lennu ajal.

§ 28. Õhusõiduki kapten

(1) Õhusõiduki kapten on õhusõiduki omaniku või valdaja määratud piloot, kes juhib meeskonna tööd ja vastutab lennu ohutu kulgemise eest.

(2) Õhusõiduki kapten vastutab meeskonnaliikmete, reisijate ja pardal oleva lasti ohutuse eest õhusõiduki uste sulgemise momendist alates ning õhusõiduki ohutu käitamise eest, alates õhusõiduki liikumapanekust startimiseks kuni peatumiseni ja mootorite seiskamiseni pärast lennu lõppu.

(3) Kapteni korraldused, mis on seotud lennu ohutu soorimisega, on kõigile õhusõiduki pardal viibivatele isikutele kohustuslikud.

(4) Kaptenil on õigus keelduda meeskonnaliikme, reisija või lasti pardale võtmisest või kõrvaldada see isik või last pardalt enne lendu või pärast maandumist, kui seda nõuab lennuohutus.

§ 29. Õhusõiduki kapteni kohustused

Kapten on kohustatud:

- 1) kindlustama enne lendu, et õhusõiduk on lennukõlblik, nõuetekohaselt varustatud, mehitatud, lastitud ja lend on ette valmistatud, ning sooritama lennu vastavalt kehtestatud eeskirjadele;
- 2) jälgima, et õhusõiduki pardal on ettenähtud dokumendid ning sissekanded nendesse on tehtud vastavalt kehtestatud eeskirjadele;
- 3) teatama kõigist õhusõiduki lennukõlblikkust ohustavatest asjaoludest Lennuametile.

§ 30. Õhusõiduki kapteni ja meeskonna ühised kohustused

Kapten ja meeskond on kohustatud hoolitsema õhusõiduki ning selle pardal olevate reisijate, posti ja lasti eest.

§ 31. Õhusõiduki kapteni õigused ohuolukorras

Õhusõiduki sattumisel ohuolukorda on kaptenil õigus rakendada kõiki lennuohutuse seisukohalt vajalikke meetmeid kuuletumise ja korra tagamiseks. Iga meeskonnaliige on kohustatud osutama kaptenile vajalikku abi. Sellist abi on kaptenil õigus nõuda ka reisijatelt.

§ 32. Õhusõiduki kapteni kohustused kuriteo või väärteo korral

(1) Kui õhusõiduki pardal on toime pandud kuriteo või väärteo tunnustega tegu, on kapten kohustatud teatama sellest politseile ja rakendama meetmeid kuriteo või väärteo asjaolude väljaselgitamiseks.

(2) Kapten on kohustatud rakendama meetmeid kuriteos kahtlustatava või väärteomenetlusaluse isiku kinnipidamiseks ning üleandmiseks Eesti politseile, Eesti konsulaarametile või välisriigi vastavale asutusele.

(3) Kapten on kohustatud tagama õigusrikkumise vahendite ja teiste asitõendite üleandmise pädevale asutusele. [RT I 2004, 25, 169- jõust. 26.04.2004]

§ 33. Lennuõnnetusest või selle ohust teatamine

Kapten või, kui temal ei ole see võimalik, õhusõiduki omanik, valdaja või käitaja on kohustatud viivitamata teatama lennuõnnetusest või selle ohust Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumile ning esitama juhtunust 24 tunni jooksul kirjaliku ettekande.

[RT I 2003, 23, 143- jõust. 15.03.2003]

6. peatükk LENNUVÄLJAD, KOPTERIVÄLJAKUD JA LENNULIIKLUSTEENISTUSED

[RT I 2003, 23, 143- jõust. 15.03.2003]

§ 34. Lennuväljad, kopteriväljakud ja lennuliiklusteenistused

(1) Lennuväli on teatud maa- või veela koos ehitiste, seadmete ja varustusega, mis on ette nähtud õhusõidukite saabumiseks, väljumiseks ja maal või veel liikumiseks.

(2) [Kehtetu - RT I 2003, 23, 143- jõust. 15.03.2003]

(3) Kopteriväljak on piiratud varustuse ja mõõtmatega maa- või veeala koos ehitiste, seadmete ja varustusega, mis on ette nähtud õhusõidukite saabumiseks, väljumiseks ja maal või veel liikumiseks.

(4) Lennuliiklusteenistuse all mõistetakse lennuinformatsiooni-, häire-, lennuliikluse nõustamise ja lennuliikluse juhtimise teenistusi.
[RT I 2003, 23, 143- jõust. 15.03.2003]

§ 35. Lennuvälja, kopteriväljaku ja üle 45 m kõrguste ehitiste planeerimine, ehitamine ja kasutuselevõtmine

(1) Lennuvälja ja kopteriväljaku ehitamine eeldab detailplaneeringu olemasolu.

(2) Lennuvälja, kopteriväljakut või maapinnast üle 45 m kõrgused ehitist hõlmavad detailplaneeringud peab kohalik omavalitsus kooskõlastama Lennuametiga. Lennuametil on õigus enne detailplaneeringu kooskõlastamist teha detailplaneeringule aeronavigatsiooni, lennuliikluse ja lennuohutuse ekspertiisi.

(3) Kui projekteerimistingimustes nähakse ette maapinnast üle 45 m kõrgusega ehitise olemasolu, peab kohalik omavalitsus projekteerimistingimused kooskõlastama Lennuametiga. Projekteerimistingimuste kooskõlastamise käigus on Lennuametil õigus teha projekteerimistingimustele aeronavigatsiooni, lennuliikluse ja lennuohutuse ekspertiis, samuti teha ettepanek muuta projekteerimistingimusi aeronavigatsioonist, lennuliiklusest ja lennuohutusest lähtuvalt. Kohalik omavalitsus peab projekteerimistingimuste väljastamisel arvestama Lennuameti ettepanekut selle olemasolu korral.

(4) Lennuvälja, kopteriväljaku või maapinnast üle 45 m kõrgusega ehitise ehitusloa saamiseks esitatav ehitusprojekt peab olema Lennuameti poolt heaks kiidetud. Lennuametil on õigus teha talle heakskiitmiseks esitatud ehitusprojektile aeronavigatsiooni, lennuliikluse ja lennuohutuse kohta ekspertiis. Lennuamet määrab ehitusprojekti heakskiitmisel kindlaks lennuväljal või kopteriväljakul lubatava lennutegevuse, mis kantakse nii ehitusloale kui ka ehitise kasutusloale.

(5) Lennuväljale ja kopteriväljakule või maapinnast üle 100 m kõrgusega ehitisele võib kasutusloa väljastada ainult Lennuameti kirjaliku nõusoleku korral. Lennuametil on õigus teha enne kirjaliku nõusoleku andmist ehitisele lennuohutuse ekspertiis.

(5¹) Nähtavat laserkiirgust tekitavate seadmete kasutamine kuni 18 500 m kaugusel sertifitseeritud lennuvälja või kopteriväljaku viitepunktist tuleb kooskõlastada Lennuametiga.

(5²) Kooskõlastuse andmisel lähtub Lennuamet järgmistest piirangutest:

1) lennuraja teljest ristisuunas ja viitepunktist pikisuunas kuni 3700 m ning telje suunas kaugusvahemikus 3700–9300 m ülevalpool tõusunurka 1:40 ei tohi nähtava laserkiirguse hetkvõimsuse tihedus ületada 50 nW/cm²;

2) lennurajast kuni 18 500 m kaugusel ei tohi nähtava laserkiirguse hetkvõimsuse tihedus ületada 5 µW/cm²;

3) laserkiirt pehmenitava mooduse kasutamise korral arvestatakse vastavalt korrigeeritud võimsustiheduse määraga.

(5³) Lennuametil on õigus enne käesoleva paragrahvi lõikes 5¹ nimetatud kooskõlastuse andmist teha seadmele või projektile ekspertiis.

(6) Lennuametiga tuleb kooskõlastada ka selliste ehitiste, mis eraldavad märgatavates kogustes gaasi, suitsu, veeauru või halvendavad mingil muul viisil nähtavust lennuvälja lähiümbruses, ehitusprojektid ja lennuvälja lähiümbruses asuvate prügimägede, loomafarmide, kala- ja lihatöötlemisettevõtete ehitusprojektid.

(7) Vabariigi Valitsus kehtestab lennuohutuse tagamiseks lennuvälja või kopteriväljaku lähiümbruse määratlemise ja kasutamise korra.

(8) Käesoleva paragrahvi lõigetes 2–5 ja 5³ nimetatud ekspertiisi tegemiseks on Lennuametil õigus kaasata detailplaneeringu, ehitusprojekti või ehitise ekspertiisi tegemiseks pädevaid isikuid (eksperte). Ekspert esitab oma arvamuse kirjalikult.

(9) Käesoleva paragrahvi lõigetes 2–5 ja 5³ nimetatud ekspertiisi tegemise kulud, sealhulgas eksperdi tasu, kannab lennuvälja, kopteriväljakut või maapinnast üle 45 m kõrgust ehitist ehitada sooviv isik või ehitise omanik. Ekspertiisi kulude suuruse määrab Lennuamet oma otsusega. Käesolevas paragrahvis nimetatud eksperdi tasu aluseks on riigiteenistujate palgaastmestiku kõrgeima astme palgamääradele vastava tunnitasu kolmekordne määr.

[RT I 2004, 25, 169- jõust. 26.04.2004]

§ 36. Lennuvälja või kopteriväljaku sertifikaat

(1) Lennuvälja või kopteriväljaku kasutamiseks õhusõidukite lennutegevuse korraldamisel peab lennuväljal või kopteriväljakul olema sertifikaat, mis kinnitab selle vastavust õhusõidukite ohutu käitamise nõuetele.

(2) Lennuväljade ja kopteriväljakute sertifitseerimise korra kehtestab majandus- ja kommunikatsiooniminister.

(3) Lennuvälju ja kopteriväljakuid sertifitseerib ja sertifikaate väljastab Lennuamet.
[RT I 2003, 88, 594- jõust. 08.01.2004]

§ 37. Lennuliiklusteenistuse sertifikaat

(1) Lennuliikluse nõuetekohaseks korraldamiseks ja lennuohutuse tagamiseks peab ettevõtja omama sertifikaati, mis kinnitab, et tal on selleks tegevuseks piisavate teadmiste ja kogemustega personal, talitused, vajalikud seadmed, rajatised ja varustus ning välja töötatud vajalikud protseduurid.

(2) Lennuliiklusteenistuste sertifitseerimise korra kehtestab majandus- ja kommunikatsiooniminister.

(3) Lennuliiklusteenistusi sertifitseerib ja sertifikaate väljastab Lennuamet.

(4) Lennujuhtimis- ja raadionavigatsiooniseadmeid sertifitseerib ja sertifikaate väljastab Lennuamet.

(5) Lennujuhtimis- ja raadionavigatsiooniseadmete sertifitseerimise ja sertifikaatide väljaandmise korra kehtestab majandus- ja kommunikatsiooniminister.

(6) Lennuliikluse teenindamisel kasutatavate raadioside-, navigatsiooni- või jälgimisseadmete raadiosageduste koordineerimise eest on vastutav Rahvusvahelise Tsiviilennunduse Organisatsiooni sageduste koordinaator Eestis.

[RT I 2004, 87, 593- jõust. 01.01.2005]

7. peatükk LENNUETTEVÕTJAD

§ 38. [Kehtetu - RT I 2004, 30, 208- jõust. 01.05.2004]

§ 39. Riiklikud load

Tsiviilõhusõidukite käitamiseks äriistel eesmärkidel peab ettevõtja omama järgmisi riiklikke lubasid:

- 1) lennutegevusluba;
- 2) lennuettevõtja sertifikaati;
- 3) regulaarlennuliini pidamisel liiniluba.

§ 40. Lennutegevusluba

(1) Lennutegevusluba on majandus- ja kommunikatsiooniministri poolt lennuettevõtjale väljaantud dokument, mis lubab loas märgitud tegevusaladel õhu teel vedada reisijaid, posti ja/või lasti tasu või hüvituse eest.

(2) Lennuettevõtja lennutegevusloa väljaandmise, kehtivuse peatamise ja kehtetuks tunnistamise korra kehtestab Vabariigi Valitsus.

(3) Lennutegevusloa võib anda:

- 1) Eesti kodanikule või isikule, kellel on alaline elamisloa Eestis;
- 2) Eestis registreeritud äriühingule, mis on otseselt või enamusaktsiate kaudu Eesti riigi, kohaliku omavalitsusüksuse ja/või Eesti kodanike omandis.

(4) Lennutegevusluba antakse ettevõtjale, kui:

- 1) tema peamine äritegevuse koht või registreeritud asukoht on Eestis ja peamine tegevusala on õhuveondus eraldi või ühendatult mõne muu õhusõidukite käitamise või hooldusega seotud äritegevusega;
- 2) tema käitada on üks või enam õhusõidukit, mis on ettevõtja omandis või lepingu alusel valduses;
- 3) ta omab kehtivat lennuettevõtja sertifikaati;
- 4) ta on suuteline täitma esimese kahe aasta äriplaani tulenevaid kohustusi, sealhulgas katma kolme esimese tegutsemiskuu jooksul püsiv- ja muutuvkulud omavahendite arvelt, arvestamata antud perioodil teenitud tulusid.
[RT I 2003, 88, 594- jõust. 08.01.2004]

§ 41. Lennutegevusloa kehtivuse peatamine või kehtetuks tunnistamine

(1) Lennutegevusluba tunnistatakse kehtetuks, kui ettevõtja tegevus ei vasta käesoleva seaduse § 40 lõigetes 3 ja 4 sätestatule.

(2) Lennuettevõtja majanduslike raskuste ilmnemisel võib tegevusloa väljaandja selle kehtivuse peatada ja väljastada ajutise tähtajalise tegevusloa tingimusel, et on tagatud lennuohutus.

§ 42. Lennuettevõtja sertifikaat

(1) Kontrolli lennuettevõtja sertifikaadi väljaandmiseks viib läbi käesoleva seaduse § 7¹ lõikes 1 loetletud juhtudel pädev organisatsioon või Euroopa Ühinenud Lennuametite liikmesriigi lennundusadministratsioon. Lennuettevõtja sertifikaadi annab välja Lennuamet.

(2) Lennuettevõtja sertifikaadi väljaandmise korra kehtestab majandus- ja kommunikatsiooniminister.

(3) Lennuettevõtja sertifikaat on Lennuameti poolt väljaantud dokument, mis kinnitab, et lennuettevõtjal on sellise tegevuse ohutuks ja seaduslikuks korraldamiseks vajalikud talitused, rajatised, seadmed ja varustus ning piisavate teadmiste, oskuste ja kogemustega personal.

(4) Lennuettevõtja sertifikaadi juurde kuuluvad käitamistingimused.

(5) Lennuettevõtja sertifikaat peab olema ka nendel isikutel, kes teevad õhusõidukilt või õhusõidukiga tasu eest töid, mis ei ole käsitatavad reisijate, posti ja/või lasti veona.
[RT I 2004, 25, 169- jõust. 26.04.2004]

§ 43. Lennuettevõtja sertifikaadi kehtivuse peatamine või kehtetuks tunnistamine

Lennuettevõtja sertifikaat tunnistatakse kehtetuks või peatatakse ajutiselt puuduste kõrvaldamiseni või muudetakse selles esitatud käitamistingimusi, kui:

- 1) lennuettevõtja ei vasta käesoleva seaduse § 42 lõikes 3 nimetatud nõuetele;
- 2) on rikutud lennuettevõtja sertifikaadi juurde kuuluvaid käitamistingimusi.

§ 44. Muutused lennutegevusloa ja lennuettevõtja sertifikaadi alustes

Lennutegevusluba ja lennuettevõtja sertifikaati omav ettevõtja on kohustatud Lennuametile viivitamata kirjalikult teatama kõigist muutustest andmetes, mis olid aluseks tegevusloa ja sertifikaadi väljaandmisel.

§ 45. Lennutegevusluba ja lennuettevõtja sertifikaati omavate ettevõtjate kontrollimine

Lennutegevusluba ja lennuettevõtja sertifikaati omav ettevõtja on kohustatud Lennuameti järelevalve vastutavale töötajale kontrolli teostamiseks võimaldama juurdepääsu kõigile vastavatele hoonetele, ruumidele, seadmetele, dokumentatsioonile ja arvutiteabele, samuti esitama vajalikku teavet kirjalikult. Kontrolli teostatakse lennuettevõtja töö ajal.

§ 46. Liiniluba

(1) Liiniluba on Lennuameti väljaantud tähtajaline dokument regulaarse lennuliini pidamiseks kindlal marsruudil. Liiniluba antakse välja lennuettevõtjale, kellel on lennutegevusluba reisilendude teostamiseks, vastava kvalifikatsiooniga lennundusspetsialistid, sertifitseeritud vastava kategooria õhusõidukid ning lennuliini pidamiseks vajalik aeronavigatsioonialane teave.

(2) Liinilubade väljaandmise korra kehtestab majandus- ja kommunikatsiooniminister.

(3) Välisriikide lennuettevõtjad võivad vastavalt välislepingule pidada regulaarset lennuliini Eesti territooriumile, territooriumil või territooriumilt.
[RT I 2003, 88, 594- jõust. 08.01.2004]

8. peatükk LENNUÕNNETUSED JA -INTSIDENDID

§ 47. Lennuõnnetus ja lennuintsident

(1) Lennuõnnetus on õhusõiduki kasutamisega seotud õnnetusjuhtum, mis toimub ajavahemikus isiku õhusõiduki pardale astumisest kavatsusega sooritada lend kuni kõigi pardal viibinud isikute õhusõidukist lahkumiseni ja mis põhjustab kellegi surma või raske tervisekahjustuse või mille tulemusena saab õhusõiduk tõsiselt vigastusi, on teadmata kadunud või asub ligipääsmatus kohas.

(2) Lennuintsident on õhusõiduki kasutamisega seotud, lennuohutust mõjutav, kuid mitte lennuõnnetusega lõppenud sündmus, mis toimub ajavahemikus isiku õhusõiduki pardale astumisest kavatsusega sooritada lend kuni kõigi pardal viibinud isikute õhusõidukist lahkumiseni.
[RT I 2003, 23, 143- jõust. 15.03.2003]

§ 48. Otsingu- ja päästetööd lennuõnnetuse korral ning lennuõnnetuse ja -intsidendi uurimine

(1) Otsingu- ja päästetööd lennuõnnetuse korral toimuvad vastavalt päästeseadusele (RT I 1994, 28, 424; 1998, 39, 598; 2000, 50, 316; 2001, 50, 283; 2002, 42, 267; 61, 375; 63, 387).

(2) Tallinna lennuinfoiirkonnas toimunud lennuõnnetuste ja -intsidentide uurimist korraldab sõltumatu alaline struktuuriüksus (edaspidi *uurimisüksus*) Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumis. Lennuohutust mõjutavatest juhtumitest teatamise korra ning lennuõnnetuste ja -intsidentide uurimise korra kehtestab majandus- ja kommunikatsiooniminister.

(2¹) Kaitseväge õhusõidukitega toimunud lennuõnnetuste ja -intsidentide uurimist korraldab kaitseväge koostöös uurimisüksusega vastavalt käesoleva seaduse § 7² lõike 3 alusel kehtestatud korrale.

(3) Uurimisüksusel on õigus kaasata uurimisse eksperte ja teha ettepanekuid majandus- ja kommunikatsiooniministrile uurimiskomisjonide moodustamiseks.

(4) Lennuõnnetuse või -intsidendi uurimise peamine eesmärk on kindlaks teha lennuõnnetuse või -intsidendi põhjused, et vältida selliseid õnnetusi ja intsidente tulevikus.

(5) Uurimisega seotud asutused on oma pädevuse piires kohustatud osutama uurimiskomisjonile või eksperdile vajalikku kaasabi.

(6) Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium peab vastavalt 1944. aasta Chicago rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni nõuetele informeerima lennuõnnetusega seotud riikide lennundusasutusi ja Rahvusvahelist Tsiviillennunduse Organisatsiooni.
[RT I 2004, 81, 541- jõust. 10.12.2004]

§ 49. Teabe ja tõendite tagamine

(1) Uurimiskomisjonil või eksperdil on õigus küsitleda kõiki isikuid, kellel on uurimise seisukohalt tähtsat teavet. Uurimiskomisjonil või eksperdil on õigus iseseisvalt või koostöös kriminaalasja eeluurimist teostava asutusega juurdepääsuks kogu asjassepuutuvale teabele ja dokumentidele.

(2) Kui on leitud õhusõiduk, sellel veetud kaupa või muud õhusõiduki juurde kuuluvat ja on küllaldaselt alust arvata, et on toimunud lennuõnnetus, on keelatud leitud ära viia või ümber paigutada uurimiskomisjoni või eksperdi loata. Need nõuded ei kehti inimelu päästmise ja kannatanule abi osutamise korral.

(3) Isik, kes on võtnud enda valdusesse käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud vara, on kohustatud viivitamata sellest teatama politseile, uurimisüksusele või eksperdile, kes peavad võtma meetmeid vara säilitamiseks.

§ 50. Uurimisaruanne

Uurimistulemuste kohta koostab uurimisüksus uurimisaruande, mille sisu vastab lennuõnnetuse või -intsidendi iseloomule ja raskusastmele ning mis avalikustatakse. Uurimisaruande lahutamatuks osaks on lennuohutusosalased soovitud. Uurimisaruandeid kasutab Lennuamet lennuohutuse tagamise meetmete väljatöötamisel.

9. peatükk LENNUNDUSE MUUD SÄTTED

§ 51. Lennuameti ühekordne luba

(1) Lennundusvõistluse või avaliku lennundusürituse korraldamiseks, samuti lennuks, mille puhul ei ole võimalik järgida lennureegleid, või muuks erakordse iseloomuga lennuks peab olema Lennuameti ühekordne luba.

(2) Ühekordse lennuloa võib välja anda õhusõidukile, millel ei ole kehtivat lennukõlblikkussertifikaati, kuid mille lend teatud piirangutega on ohutu. Piirangute ulatuse ja mahu määrab Lennuamet vastavalt Vabariigi Valitsuse kehtestatud lennukõlblikkusnõuetele.
[RT I 2004, 25, 169- jõust. 26.04.2004]

§ 52. Õhusõiduki sundmaandamine

(1) Lennuohutuse tagamiseks ning julgeoleku ja avaliku korra huvides on lennujuhil õigus nõuda õhusõiduki kaptenilt õhusõiduki sundmaandumist lähimal sobival lennuväljal.

(2) Õhusõiduki sundmaandumise korra kehtestab Vabariigi Valitsus.

§ 53. Siseriiklikud õhuveod

(1) Siseriiklike õhuvedude puhul rakendatakse rahvusvaheliste õhuvedude reeglite ühtlustamise konventsiooni ja Varssavi konventsiooni täiendava, lepinguvälise vedaja teostatavate rahvusvaheliste õhuvedude reeglite ühtlustamise konventsiooni sätteid (RT II 1998, 2-4, 7 ja 9).

(2) Õhuvedude eeskirja kehtestab Vabariigi Valitsus.

§ 54. Ohtlike ainete õhuvedu

Ohtlike ainete vedu tsiviilõhusõidukitega toimub Lennuameti kirjaliku loa alusel 1944. aasta Chicago rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni nõuete kohaselt.

§ 55. Õhusõiduki kasutamise keelamine

(1) Keelatud on:

- 1) õhusõiduki start, kui õhusõiduk ei ole lennukõlblik või nõuetekohaselt mehitatud, varustatud ja lastitud või ilmnevad muud õhusõiduki käitamist takistavad asjaolud, välja arvatud käesoleva seaduse § 14 lõikes 4 nimetatud juhtudel;
- 2) kasutada tsiviilõhusõidukit Eesti Vabariigi õigusaktidega keelatud esemete või ainete vedamiseks;
- 3) õhusõiduki käitamine alkoholi, narkootikumide, psühhotroopsete, psühhotoksiliste või teiste lennuohutust mõjutada võivate ainete mõju all;
- 4) õhusõiduki käitamine haigena, väsinuna või muul põhjusel seisundis, kui isik ei saa täita oma ülesandeid ohutul viisil.

(2) Lennuvälja käitajal või tema poolt kirjalikult volitatud isikul on õigus keelduda õhusõiduki teenindamisest, kui kehtestatud maksed, mis on seotud õhusõiduki viimase maandumisega lennuväljale, viibimisega seal või lahkumisega sealt, ei ole tasutud või ei ole esitatud tagatist nende tasumise kohta.

(3) Lennuliikluse juhtimise teenuse osutajal on õigus keelduda õhusõiduki teenindamisest, mille käitaja ei ole tasunud varasema lennuliikluse juhtimise teenuse eest, kui sellega ei seata ohtu inimeste elu ja tervist ega tekitata kahju keskkonnale.

(4) Kui isik käitab õhusõidukit käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 3 keelatud viisil, siis suunatakse ta läbivaatusele joobeseisundi tuvastamiseks liiklusseaduse (RT I 2001, 3, 6; 93, 565; 2002, 38, 234) § 20¹ lõikes 2 sätestatud alusel ja korras.

[RT I 2003, 23, 143- jõust. 15.03.2003]

§ 56. Ebaharilike õhusõidukite kasutamine

(1) Piloodita, mootorita või muude ebaharilike omadustega õhusõidukite käitamiseks, samuti kuni 500 kg stardimassiga või tüübisertifikaati mitteomavate õhusõidukite käitamiseks võib majandus- ja kommunikatsiooniminister kehtestada eeskirjad, mis erinevad käesoleva seaduse 2.–7. peatüki sätetest, tingimusel, et oleks tagatud lennuohutus.

(2) Majandus- ja kommunikatsiooniminister kehtestab eeskirjad, millega reguleeritakse õhuruumi kasutamist selliste lennuvahendite poolt, mida ei saa klassifitseerida õhusõidukitena.

[RT I 2003, 88, 594- jõust. 08.01.2004]

§ 57. Aeronavigatsioonialane teave ja meteoroloogiaalase teeninduse tagamine

(1) Asutused ja ettevõtjad, kes töötlevad või koostavad või kelle juures tekib aeronavigatsioonialast teavet, peavad selle õigeaegselt edastama lennuliiklusteenistusele.

(2) Aeronavigatsioonialase teabe edastamise ja meteoroloogiaalase teeninduse tagamise korra kehtestab Vabariigi Valitsus.

[RT I 2003, 23, 143- jõust. 15.03.2003]

§ 58. Kindlustuse üldsätted

(1) Õhusõiduki käitamiseks ärilisel või mitteärilisel eesmärgil sõlmib käitaja juhul, kui seda ei ole teinud omanik, kindlustusvõtjana vastutuskindlustuslepingu:

- 1) kolmanda isiku kasuks, et hüvitada õigustatud isikule õhusõiduki tekitatud kahju;
- 2) reisija kasuks, et hüvitada õigustatud isikule õhuveo käigus reisijale tervisekahjustuse või surma läbi tekitatud kahju;
- 3) pagasi ja lasti veoks, et hüvitada õigustatud isikule õhuveo käigus pagasi ja lasti kaotsimineku, hävimise või kahjustumise läbi tekitatud kahju.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud kohustusliku vastutuskindlustuse lepingus on kindlustatu õhusõiduki valdaja.

(3) Kindlustusjuhtumiks käesoleva seaduse tähenduses on:

- 1) kolmandale isikule õhusõiduki tekitatud kahju,
- 2) reisijale õhuveo käigus tekitatud tervisekahjustus või surm või
- 3) pagasi või lasti kahjustumine, hävimine või kaotsimine õhuveo käigus.

(4) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punkte 2 ja 3 ning lõike 3 punkte 2 ja 3 kohaldatakse ka muu pardal viibiva isiku ja temaga kaasasolevate esemete suhtes.

(5) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punkti 3 ja lõike 3 punkti 3 ei kohaldata postiveo suhtes.

[RT I 2003, 23, 143- jõust. 01.06.2004]

§ 58¹. Kolmandate isikute kindlustus

Kindlustussumma ümberarvestatuna Rahvusvahelise Valuutafondi arvestusühikutesse SDR peab käesoleva seaduse § 58 lõike 3 punktis 1 nimetatud ühe kindlustusjuhtumi korral kõigi hüvitisele õigust omavate isikute peale kokku olema:

- 1) kui õhusõiduki suurim lubatud stardimass on kuni 750 kg – vähemalt 500 000 SDR;
- 2) kui õhusõiduki suurim lubatud stardimass on 751 – 1999 kg – vähemalt 1 500 000 SDR;
- 3) kui õhusõiduki suurim lubatud stardimass on 2000 – 5999 kg – vähemalt 4 500 000 SDR;
- 4) kui õhusõiduki suurim lubatud stardimass on 6000 – 24 999 kg – vähemalt 12 000 000 SDR;
- 5) kui õhusõiduki suurim lubatud stardimass on 25 000 – 100 000 kg – vähemalt 50 000 000 SDR;
- 6) kui õhusõiduki suurim lubatud stardimass on üle 100 000 kg – vähemalt 90 000 000 SDR.

[RT I 2003, 23, 143- jõust. 01.06.2004]

§ 58². Reisija kindlustus

(1) Kindlustussumma ümberarvestatuna Rahvusvahelise Valuutafondi arvestusühikutesse SDR peab käesoleva seaduse § 58 lõike 3 punktis 2 nimetatud ühe kindlustusjuhtumi korral ühe reisija kohta olema vähemalt 250 000 SDR.

(2) Käesoleva seaduse § 58 lõike 1 punktis 2 nimetatud kindlustusleping peab sätestama ka käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud kindlustussumma piires viivituseeta ettemakse tegemise õigustatud isikule tema koheste majanduslike vajaduste rahuldamiseks proportsionaalselt selle isiku poolt talutud kannatustega. Reisija surma korral peab nimetatud ettemakse olema ümberarvestatuna Rahvusvahelise Valuutafondi arvestusühikutesse SDR ühe kindlustusjuhtumi korral vähemalt 16 000 SDR ühe reisija kohta.

[RT I 2003, 23, 143- jõust. 01.06.2004]

§ 58³. Pagasi ja lasti kindlustus

(1) Kindlustussumma ümberarvestatuna Rahvusvahelise Valuutafondi arvestusühikutesse SDR peab käesoleva seaduse § 58 lõike 3 punktis 3 nimetatud pagasi kahjustumisel, hävimisel või kaotsiminekul olema ühe kindlustusjuhtumi korral vähemalt 1000 SDR ühe reisija kohta.

(2) Kindlustussumma ümberarvestatuna Rahvusvahelise Valuutafondi arvestusühikutesse SDR peab käesoleva seaduse § 58 lõike 3 punktis 3 nimetatud lasti kahjustumisel, hävimisel või kaotsiminekul olema ühe kindlustusjuhtumi korral vähemalt 17 SDR lasti iga kilogrammi kohta.

[RT I 2003, 23, 143- jõust. 01.06.2004]

§ 59. Lennuliiklustasud

Lennuliiklustasudeks on marsruudi navigatsioonitasu, terminali navigatsioonitasu ja lennuväljatasud. Lennuliiklustasude määramise, maksmise ja maksmisest vabastamise korra kehtestab Vabariigi Valitsus. Eesti õhuruumi puutumatus tagamisel ja kaitsmisel osaleva Eesti Vabariigiga kollektiivse enesekaitse põhimõtet sisaldava lepingu osapooleks oleva riigi relvajõudude õhusõiduki lennuliiklustasud hüvitatakse Kaitseministeeriumi valitsemisala eelarvest.

[RT I 2004, 81, 541- jõust. 10.12.2004]

§ 60. Lennundusjulgestus

Lennundusjulgestuse korra kehtestab Vabariigi Valitsus.

9¹. peatükk **RIIKLIK JÄRELEVALVE**

§ 60¹. Riiklik järelevalve lennuohutust reguleerivate õigusaktide täitmise üle

Lennuohutust reguleerivate õigusaktide täitmise üle teostavad riiklikku järelevalvet Lennuamet ja teised seaduses nimetatud riikliku järelevalve asutused.

§ 60². Lennuameti pädevus ja õigused riikliku järelevalve teostamisel

- (1) Lennuameti lennuohutuse järelevalve ametniku pädevuses on riiklik järelevalve:
- 1) lennuettevõtjate, teiste lennundusega tegelevate äriühingute ja mittetulundusühingute lennutegevuse üle;
 - 2) ehitiste ning lennuväljade ja kopteriväljakute vastavuse üle lennuohutusnõuetele;
 - 3) lennuliiklusteenistuste üle lennuliikluse ohutu ja nõuetekohase korraldamise osas;
 - 4) õhusõidukite lennu- ja keskkonnakõlblikkuse üle;
 - 5) õhusõidukite valmistamise ja hooldamisega tegelevate ettevõtjate üle;
 - 6) lennundusjulgestusnõuete täitmise üle lennundusettevõtetes;
 - 7) lennundusspetsialistide lennunduslubade vastavuse üle spetsialisti pädevusele.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud ametnikul on õigus:

- 1) kontrollida käesoleva seaduse täitmist, sealhulgas ehitatavas ehitises või selle osas takistamatult ja ette teatamata;
- 2) kontrollida käesoleva seaduse täitmist kasutatavas ehitises takistamatult, teatades sellest ehitise omanikule ette vähemalt 24 tundi;
- 3) saada riikliku järelevalve teostamiseks vajaminevat informatsiooni, tutvuda dokumentide originaalidega ja saada nende ära kirju;
- 4) keelata või peatada lennukõlblikkuse või keskkonnakõlblikkuse nõuetele mittevastava õhusõiduki, samuti ohutusnõuetele mittevastava lennuvälja või kopteriväljaku käitamine;
- 5) kontrollida ehitusprojekti ja ehitise vastavust lennuohutusnõuetele;
- 6) nõuda põhjendatud juhtudel ehitusprojekti ja ehitise ekspertiise;
- 7) nõuda ehitamise või ehitise kasutamise osalist või täielikku peatamist;
- 8) korraldada ehitiste lennuohutusnõuete mittejärgimisest tingitud juhtumite põhjuste uurimist;
- 9) teha ettekirjutusi käesoleva seaduse täitmiseks lennuettevõtjale, muule õhusõiduki omanikule või valdajale, lennuvälja või kopteriväljaku sertifikaadi omanikule, lennuohutust mõjutava ehitise omanikule, õhusõiduki valmistamise või hooldusega tegelevale ettevõtjale, lennuliiklusteenistusele või lennundusspetsialistile.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud ametnik on kohustatud:

- 1) esitama 1944. aasta Chicago rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni lisas kehtestatud vormi kohase ametitõendi, mille on välja andnud Lennuameti peadirektor;
- 2) tagama talle riikliku järelevalve teostamisel teatavaks saanud äri- ja tehnikaalase teabe konfidentsiaalsuse, kui seadus ei näe ette selle avaldamist;
- 3) ehitistele kehtestatud lennuohutusnõuete järgimise riikliku järelevalve korral peab Lennuamet informeerima kohalikku omavalitsust selle tulemustest.

§ 60³. Lennuameti ettekirjutus

(1) Lennuameti järelevalve korras tehtud ettekirjutus peab olema kirjalik ning selles peavad sisalduma järgmised andmed:

- 1) isiku või asutuse nimi, kellele ettekirjutus on suunatud;
- 2) andmed ettekirjutuse objektiks oleva toimingu kohta;
- 3) ettekirjutuse täitmise tähtaeg;
- 4) ettekirjutuse tegemise põhjendus;
- 5) ettekirjutuse tegemise kuupäev, ettekirjutuse teinud isiku nimi, ametikoht, ametinimetus ja allkiri.

(2) Käesoleva seaduse § 60² lõike 2 punktis 9 nimetatud ettekirjutuse täitmata jätmise korral võib Lennuameti ametiisik rakendada sunniraha asendustäitmise ja sunniraha seaduses (RT I 2001, 50, 283; 94, 580) sätestatud korras.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud sunniraha ülemmäär on 10 000 krooni.
[RT I 2004, 25, 169- jõust. 26.04.2004]

9². peatükk VASTUTUS

§ 60⁴. Lennuvälja või lennuliiklusteenistuse tähistusmärkide, seadmete või rajatiste rikkumine või nende paigutamise nõuete rikkumine

Lennuvälja või lennuliiklusteenistuse tähistusmärkide, seadmete või rajatiste rikkumise või nende paigutamise nõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 100 trahviühikut.

§ 60⁵. Lennuväljale või lennuvälja piirkonda ebaseaduslike tähistusmärkide, seadmete või rajatiste paigutamine või ehitamine

Lennuväljade eristamiseks kasutatavate tähistusmärkide või -seadmetega sarnanevate mis tahes märkide või seadmete lennuväljale või lennuvälja piirkonda paigutamise või lennuvälja juhtkonna loata pürotehnikavahendite kasutamise või õhusõidukite lendudele ohtlike ehitiste või rajatiste või lindude kogunemist soodustavate rajatiste ehitamise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

§ 60⁶. Lennuõnnetusest või -intsidendist teatamata jätmine

Õhusõidukiga toimunud lennuõnnetusest või -intsidendist teatamata jätmise eest õhusõiduki kapteni või käitaja poolt – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.
[RT I 2004, 25, 169- jõust. 26.04.2004]

§ 60⁷. Lennuvälja käitamise nõuete või lennuliikluse teenindamise nõuete rikkumine

Lennuvälja käitamise nõuete või lennuliikluse teenindamisele kehtestatud nõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

§ 60⁸. Õhusõidukite või nende seadmete rikkumine

Õhusõidukite või nende seadmete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 100 trahviühikut.

§ 60⁹. Ohutusnõuete rikkumine õhusõidukis

Õhusõiduki kapteni korralduse täitmata jätmise või ohutusnõuete rikkumise eest õhusõidukis reisija poolt – karistatakse rahatrahviga kuni 50 trahviühikut.

§ 60¹⁰. Lennunduse julgestusnõuete rikkumine

Lennunduse julgestusnõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 100 trahviühikut.

§ 60¹¹. Õhusõiduki, lennuettevõtja või lennuliiklusteenistuse sertifikaadi käitamistingimuste rikkumine

Lennukõlblikkuse nõuetele mittevastava õhusõiduki juhtimise eest või õhusõiduki juhtimise eest, mis on vastava loata ümber ehitatud või mis ei ole kehtestatud korras registreeritud või millel ei ole kehtivat lennukõlblikkuse sertifikaati, samuti lennuettevõtja või lennuliiklusteenistuse sertifikaadi käitamistingimuste mittetäitmise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

§ 60¹². Tehnilise rikkega õhusõiduki juhtimine

Õhusõiduki, mille käitamine on keelatud tehnilise rikke tõttu, juhtimise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

§ 60¹³. Tehnilise rikkega õhusõidukit juhtima lubamine

Õhusõidukit, mille käitamine on keelatud tehnilise rikke tõttu, juhtima lubamise eest sõiduki omaniku, valdaja, tehnoseisundi või käitamise eest vastutava isiku poolt – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

§ 60¹⁴. Õhusõiduki juhi poolt lennureeglite rikkumine

(1) Õhusõiduki juhi poolt lennureeglite rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 200 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui sellega on tekitatud:

1) varaline kahju või

2) inimesele ettevaatamatuses tervisekahjustus, – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut või arestiga.

§ 60¹⁵. Õhusõiduki juhtimine juhtimisõiguseta isiku poolt

(1) Õhusõiduki juhtimise eest juhtimisõiguseta isiku poolt – karistatakse rahatrahviga kuni 200 trahviühikut.

(2) Sama teo eest isiku poolt, kellelt õhusõiduki juhtimise õigus ära on võetud, – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

§ 60¹⁶. Õhusõiduki juhtimise üleandmine juhtimisõiguseta isikule

Õhusõiduki juhtimise õiguseta isikule õhusõiduki juhtimise üleandmise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 200 trahviühikut.

§ 60¹⁷. Lennukõlblikkuse nõuetele mittevastava õhusõiduki käitamise lubamine

Õhusõiduki omaniku, valdaja, tehnoseisundi või käitamise eest vastutava isiku poolt kehtivatele lennukõlblikkuse nõuetele mittevastava õhusõiduki või vastava loata ümberehitatud või kehtestatud korras registreerimata või lennukõlblikkuse sertifikaadita õhusõiduki käitamise lubamise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

§ 60¹⁸. Joobeseisundis isiku õhusõidukit juhtima lubamine

Õhusõiduki omaniku, valdaja, tehnoseisundi või käitamise eest vastutava isiku poolt joobeseisundis õhusõiduki juhi õhusõidukit juhtima lubamise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

§ 60¹⁹. Juhtimisõiguseta isiku õhusõidukit juhtima lubamine

Õhusõiduki omaniku, valdaja, tehnoseisundi või käitamise eest vastutava isiku poolt õhusõiduki juhtimise õiguseta isiku õhusõidukit juhtima lubamise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

§ 60²⁰. Õhusõiduki juhtimine või lennuliikluse teenindamine joobeseisundis isiku poolt

Õhusõiduki juhtimise või lennuliikluse teenindamise eest joobeseisundis isiku poolt – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut või arestiga.

§ 60²¹. Isiku kõrvalehoidumine joobeseisundit tuvastavast läbivaatusest

Õhusõiduki juhi või lennujuhi, samuti õhusõiduki juhtimise õigust mitteomava isiku kõrvalehoidumise eest joobeseisundit tuvastavast läbivaatusest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut või arestiga.

§ 60²². Lennuliiklusteenuse osutamine lennujuhi või lennuvälja lennuinformaatori luba või nõutavat pädevust mitteomava isiku poolt

Lennuliiklusteenuse osutamise eest lennujuhi või lennuvälja lennuinformaatori luba või nõutavat pädevust mitteomava isiku poolt – karistatakse rahatrahviga kuni 100 trahviühikut.

§ 60²³. Ohtlike ainete või esemete veosenõuete rikkumine õhuveos

Ohtlike ainete või esemete veosenõuete rikkumise eest õhuveos – karistatakse rahatrahviga kuni 200 trahviühikut.

[RT I 2004, 25, 169- jõust. 26.04.2004]

§ 60²⁴. Keskkonnaohtliku õhusõiduki juhtimine

Õhusõiduki, mille heitmete saasteainesisaldus või tekitatav müra ületab lubatud piiri, juhtimise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

§ 60²⁵. Keskkonnaohtlikku õhusõidukit juhtima lubamine

Keskkonnaohtlikku õhusõidukit juhtima lubamise eest selle omaniku, valdaja, tehnoseisundi või käitamise eest vastutava isiku poolt – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

§ 60²⁶. Lennuliikluse teeninduse üleandmine ebapädevale isikule

Lennuliikluse teeninduse üleandmise eest lennujuhi või lennuvälja lennuinformaatori luba või nõutavat pädevust mitteomavale isikule või sellise isiku operatsioonilisele tööle lubamise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

§ 60²⁷. Lennuliikluse lennujuhi korralduste eiramine

Õhusõiduki kapteni poolt lennuliikluse lennujuhi õiguspärase korralduste eiramise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.
[RT I 2004, 25, 169- jõust. 26.04.2004]

§ 60²⁸. Transpondri kasutamata jätmine

Transpondri kasutamata jätmise eest kontrollitavas õhuruumis, kui selleks puudub asjaomase lennuliiklusteenistuse luba, – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.
[RT I 2004, 25, 169- jõust. 26.04.2004]

§ 60²⁹. Menetlus

(1) Käesoleva seaduse §-des 60⁴–60²⁸ sätestatud väärtegadele kohaldatakse karistusseadustiku (RT I 2001, 61, 364; 2002, 86, 504; 82, 480; 105, 612; 2003, 4, 22; 83, 557; 90, 601; 2004, 7, 40) üldosa ja väärteomenetluse seadustiku (RT I 2002, 50, 313; 110, 654; 2003, 26, 156; 83, 557; 88, 590) sätteid.

(2) Käesoleva seaduse §-des 60⁴–60²⁸ sätestatud väärtegade kohtuväline menetleja on Lennuamet.
[RT I 2004, 25, 169- jõust. 26.04.2004]

10. peatükk RAKENDUSSÄTTED

§ 61. Lennundusalaste dokumentide kooskõlla viimine käesoleva seadusega

Enne käesoleva seaduse jõustumist väljaantud lennundusalased määrused, litsentsid, sertifikaadid, tunnistused ja load vaadatakse läbi, tunnistatakse kehtetuks või viiakse kooskõlla käesoleva seadusega kuue kuu jooksul, arvates seaduse jõustumisest.

§ 61¹. Üleminekuperiood kindlustushüvitiste alammäärade rakendamisel

(1) Kuni 2005. aasta 12. detsembrini rakendatakse käesoleva seaduse §-des 58¹–58³ sätestatud määrasid vähendatuna 40 protsendini.

(2) Õhusõidukite käitamisele mitteärilisel eesmärgil Eesti õhuruumi piires rakendatakse käesoleva seaduse §-des 58–58³ sätestatud alates 2005. aasta 1. jaanuarist, kusjuures kuni 2008. aasta 1. jaanuarini rakendatakse §-des 58¹–58³ sätestatud määrasid vähendatuna 20 protsendini.
[RT I 2003, 23, 143- jõust. 01.06.2004]

§ 62. [Käesolevast tekstist välja jäetud]

§ 63. Seaduse jõustumine

Käesolev seadus jõustub 1999. aasta 1. septembril.